

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 25/2002
22.5.2002

Asia: Korvausvaatimus

Virasto: Helsingin kihlakunnan ulosottovirasto

Korvausvaatimuksen perusteena oleva päätös:

Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston nimittämispäätökset 25.1.2000 (mainittulla päivämäärällä on annettu kolme nimittämiskirjaa), 11.7.2000, 15.11.2000 ja 27.2.2001, joilla A on nimitetty määräaikaiseen virkasuhteeseen 1.2.2000 alkaen keskeytyttömästi 31.8.2001 saakka.

Korvausvaatimus:

A on vaatinut Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston määräämistä maksamaan hänelle 24 kuukauden palkkaa vastaavan korvauksen.

Asian käsittely:

Helsingin kihlakunnan ulosottovirasto on antanut korvausvaatimuksesta vastineen. A on sen jälkeen antanut vastaselityksensä.

Virkamieslautakunnan ratkaisu:***Perustelut:***

A:n viimeinen määräaikainen virkasuhde Helsingin kihlakunnan ulosottovirastossa on päätynyt 31.8.2001. Jäätyään tuolloin nimittämättä Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston virkamieheksi A on vaatinut viraston velvoittamista maksamaan hänelle 24 kuukauden palkkaa vastaavan korvauksen.

Valtion virkamieslain (750/1994) 56 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen, joka on ilman 9 §:n 1 tai 2 momentissa säädettyä perustetta nimitetty määräajaksi tai ilman pätevää syytä toistuvasti peräkkäin nimitetty 9 §:n 1 tai 2 momentin nojalla määräajaksi, on oikeus virkasuhteen virastoon päättyessä sen

vuoksi, ettei häntä enää nimitetä tämän viraston virkamieheksi, saada virastolta vähintään kuuden ja enintään 24 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Lain 9 §:n 1 momentin mukaan virkamieheksi voidaan nimittää määräajaksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, jos työn luonne, sijaisuus, avoinna olevaan virkaan kuuluvien tehtävien hoidon väliaikainen järjestäminen tai harjoittelu edellyttää määräaikaista työtä. Korvausvaatimus on 56 §:n 2 momentin mukaan esitettävä virkamieslautakunnalle kuuden kuukauden kuluessa virkasuhteen päättymisestä.

Korvauksen suuruutta arvioitaessa on otettava huomioon muun muassa virkamiehen ikä ja palvelussuhteen kesto sekä hänen mahdollisuutensa saada myöhemmin ammattiaan tai koulutustaan vastaavaa työtä.

Selvitys tapahtumista

A on kuudella eri nimittämiskirjalla nimitetty Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston toimistosihteerin tehtävään 1.2.2000 alkavaksi ja 31.8.2001 päättyväksi määräajaksi.

A on korvausvaatimuksessaan ilmoittanut tehneensä koko palvelussuhteensa ajan samaa työtä puhelinvaihteessa ja tehtävä on virastossa ollut alusta lähtien ja on selvästi pysyvä. A on lisäksi todennut, ettei hän ollut missään vaiheessa kenenkään viransijainen, eivätkä määräyskirjoissa numeroidut tai nimetyt virkamiehet tehneet samoja tehtäviä kuin hän. A:n mukaan edellä mainitut virat oli myös sijoitettu eri palkkaluokkiin kuin mikä oli ollut hänen palkkausensa, joten hän ei tästäkään syystä voinut olla kenenkään edellä mainittuihin virkoihin nimitetyn sijainen. A on katsonut, että viransijaisuutta hoitamaan tulee nimittää ko. viran sijaiseksi, samaan tehtävään ja samalla palkkausperusteella.

Helsingin kihlakunnan ulosottovirasto on vastineessaan todennut, että A:n määräaikaiset nimitysjaksot ovat yhtä lukuun ottamatta liittyneet vakinaisten viranhaltijoiden virkavapauksien sijaisuuksien hoitamiseen. Viraston mukaan virastossa on toimistohenkilöstöä vajaa 100 ja virkavapaalla on jatkuvasti henkilöitä. Jo virastossa oleville viransijaisille pyritään ensisijaisesti järjestämään jatkomääräys. Edellä mainitun yhden määräaikaisen virkasuhteen perusteena on ollut avoimen viran hoitaminen.

Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston vastineeseensa liittämästä viraston päätösluettelosta numero 7 (26.1.2000) käy ilmi, että A:n kolmen ensimmäisen määräaikaisen virkasuhteen perusteena on ollut sijaisuus. Kolmeen muuhun nimittämiskirjaan on merkitty seuraavat lisätiedot: avoin virka, virkamiehen sairausloma ja virkamiehen hoitovapaa.

Oikeudellinen arviointi

Virkamieslautakunta pitää selvitetynä, että A:n viiden määräaikaisen nimityksen perusteena on ollut vakinaisen virkamiehen sijaisuus ja yhden perusteena avoinna olevaan virkaan kuuluvien tehtävien hoidon tilapäinen järjestäminen. Lautakunta toteaa, että sijaisuus voi olla määräaikaisten virkasuhteiden perusteena riippumatta siitä, vastaavatko määräaikaiseen virkasuhteeseen nimit-

tyn tehtävät tai palkkaus sijaisen tarpeen aiheuttaneen virkamiehen tehtäviä tai palkkausta. Tässä tapauksessa sijaisuudet ja avoinna olevaan virkaan kuuluvien tehtävien tilapäisen hoidon järjestäminen ovat tehtävien sinänsä pysyvistä luonteesta huolimatta edellyttäneet määräaikaisten palvelussuhteiden käyttämistä. Lautakunta katsoo, että Helsingin kihlakunnan ulosottovirastolla on sijaisuuksiin liittyen ollut valtion virkamieslain 56 §:ssä tarkoitettu pätevä syy nimittää A määräaikaiseen virkasuhteeseen toistuvasti peräkkäin eikä ulosottovirasto siten ole käyttänyt määräaikaista nimittämistä A:n palvelussuhdeturvan heikentämiseksi tai muussa lainvastaisessa tarkoituksessa.

Päätös:

Korvausvaatimus hylätään.

Sovelletut lainkohdat:

Valtion virkamieslain 9 §:n 1 momentti ja 56 §.

Muutoksenhaku:

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Virkamieslautakunnan päätös oli tulos äänestyksestä, jossa enemmistön muodostivat puheenjohtaja Jukarainen sekä jäsenet Kulla, A.Nieminen, M.Nieminen, Paanetoja, Staffans ja Äijälä sekä varajäsen Komulainen ja vähemmistön jäsen Sipiläinen. Asian esittelijä Mika Saarinen.

Eri mieltä olleen jäsen Sipiläisen lausuma:

A on toiminut koko ajan puhelinvaihteen tehtävissä ja muodollisilla sijaisuuksilla on haettu hänen palkkukseensa rahoitus. Työnantajan näkemyksen mukaan virkavapaalla on jatkuvasti henkilöitä. Tästä johtuen ylimääräisten virkamiesten tarve on ollut pysyvä. Tätä pysyvän työvoiman tarvetta ei voida täyttää jatkuvilla määräaikaisilla virkamiehillä. Vaikkei sijaisen tarvitsekaan tehdä samoja tehtäviä kuin vakinaisen virkamiehen, joka on virkavapaalla, niin kuitenkin jokin kytkentä niihin tulee olla. A:n tapauksessa tällaista kytkentää ei ole ollut. A:n palvelussuhteen päättymistä on perusteltu runsailla sairauspoissaoloilla. Käsitykseni mukaan määräaikaisilla virkasuhteilla on kierretty A:n kohdalla palvelussuhdeturvaa. Edellä mainituilla perusteilla hyväksyn korvausvaatimuksen ja velvoitan Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston maksamaan A:lle kuuden (6) kuukauden palkkaa vastaavan korvauksen.